Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 153 (1903) ♦ Середа, 12 серпня 1998 року ♦ Ціна договірна

Зарплати не буде? Польотів — також!

Протест

Заявили дружини військовослужбовців Миргородської авіаційної дивізії і вийшли на злітно-посадочну смугу

Тут вони розбили кілька наметів і організували позмінне цілодобове чергування, вже третій тиждень вимагаючи приїзду до них вищого командування ЗС України і виплати зарплати своїм чоловікам.

Вимоги, прямо скажемо, не нові. Та й сам випадок уже ніяк не назвеш безпрецедентним для української армії: такі акції дружин авіаторів уже проходили в Ніжині, Узині, Полтаві.

Але те, що внаслідок блокування військового аеродрому у Миргороді були зірвані планові польоти і поставлено під удар боєготовність цілого винищувального полку, який, до речі, несе бойове чергування в системі протиповітряної оборони України, це вже загрозливий симптом. А що коли до своїх дружин приєднаються і їхні чоловіки, яким попри все держава ще довіряє зброю і свій спокій?

(Закінчення на 8-й стор.).

І знову в Москві?

Президенти України і Росії Леонід Кучма і Борис Єльцин, можливо, зустрінуться до кінця серпня нинішнього року. Про це агентство «Інтерфакс-Україна» одержало відомості з інформаційного джерела в Києві.

За його даними, зустріч може відбутися в резиденції Бориса Єльцина.

Як уже повідомляли раніше, 18—19 вересня президенти проведуть розширену зустріч у Харкові з участю урядових і ділових кіл.

Передвиборні пристрасті

«Двійники» заговорили. Для чого?

Несподіваний скандал розгорівся у Слов'янському виборчому окрузі № 58 Донецької області, де 16 серпня мають відбутися повторні вибори народного депутата. Днями до окружної комісії надійшли заяви від двох кандидатів про зняття їх з реєстрації. І все, може, на цьому й закінчилося б, але «відмовники» провели прес-конференцію, на якій заявили, що брали участь у передвиборній боротьбі з метою трохи заробити. Вони повідомили, що нібито якийсь Олександр Волгін з Краматорська не тільки фінансував їм витрати на транспорт, проживання й харчування, а й пообіцяв платити за участь у кампанії по 300 гривень на місяць.

(Закінчення на 2-й стор.).

«Купи-продай» по-столичному, або Хто має право жити в центрі Києва?

18 грудня 1996 року Верховний суд України у протесті, винесеному в порядку нагляду на адресу Київського міського суду за обопільним позовом мешканців з вулиці Лютеранської, 32-а та виконкому Старокиївського району столиці, написав такі слова: «З умов договору № 11/09 від 12.09 1994 р., доданого до справи, видно, що при відселенні з будинку всіх мешканців на постійне проживання до інших будинків уся житлова й нежитлова площа переходить у власність інвестора.., тобто фактично проводиться зміна власника шляхом прихованої купівлі-продажу».

(Закінчення на 6-й стор.).

Курортники! По вагонах!

Керівництво Кримського відділення Придніпровської залізниці має намір збільшити кількість составів, щоб зняти курортне напруження в серпні.

Нині є проблема з придбанням квитків для виїзду з Криму. За прогнозами залізничників, найскладнішим буде період з 20 до 30 серпня, а найбільш завантаженими напрямками — Москва, Санкт-Петербург, Київ та Далека Північ (Воркута, Мурманськ, Архангельськ).

У зв'язку з цим у серпні передбачається ввести по чотири додаткові состави на Мурманськ та на московському напрямку. Крім того, з 15 серпня через день курсуватиме додатковий маршрут «Сімферополь-Київ», повідомляє «Інтерфакс-Україна».

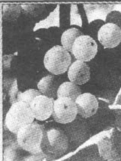
А нам все сниться гуркіт космодрому

Державний аерокосмічний університет імені Жуковського "Харківський авіаційний інститут" буде створено на базі Харківського авіаційного інституту, який ліквідується.

За постановою Кабінету міністрів створення університету вестиметься у межах асигнувань, передбачених Міністерством освіти на підготовку кадрів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Урожай-98

По янтарні грона

До Буджацького степу в межиріччі Дністра й Дунаю, що славиться своїми виноградниками, потяглися автомашини-рефрижератори з Києва, Житомира, Львова, Вінниці... Тут достигли ягоди столових сортів винограду — «раннього магарачу», «перлини», «одеського раннього». Ось і поспішають різні фірми запропонувати янтарні грона покупцям. В акціонерному товаристві «Південне» Саратського району, приміром, мають змогу реалізувати нині 800 тонн винограду столових сортів — давненько такого валового збору не мали. Добрий урожай сонячних ягід достиг і в окремих господарствах Арцизького, Білгород-Дністровського, Татарбунарського, Ізмаїльського, Болградського районів.

P.S.

○ До Пенсійного фонду від підприємств та організацій-боржників на 11 серпня надійшло 78 млн. грн., а недоїмка з платежів на 1 серпня становила близько 3 млрд. грн.

○ В Україні без енергопостачання залишаються 132 населених пункти, що постраждали в неділю від шквального вітру і зливи.

Віддайте борги людям

Продовжує роботу Тимчасова слідча комісія Верховної Ради з вивчення ситуації щодо забезпечення конституційних прав громадян України на отримання заробітної плати, стипендій, пенсій та інших соціальних виплат. Нагадаємо, що її утворено згідно з постановою Верховної Ради від 3 липня 1998 року. Очолює комісію голова парламентського Комітету з питань бюджету Юлія Тимошенко.

Нині тут узагальнюються матеріали, що надходять з міністерств, відомств, установ і організацій у відповідь на запит комісії щодо заходів, яких вживають для погашення заборгованості. У запиті, зокрема, вимагається інформація:

— про стан обслуговування банківськими установами регіональних бюджетів;

— про затримання виплати зарплати з вини посадових осіб органів держадміністрації всіх рівнів;

— про незаконне надання пільг господарським структурам усіх форм власності, а також

— зведені дані стосовно заборгованості у зарплаті в кожній галузі господарства за 1997 та 1998 роки.

Практично в усіх регіонах нині здійснюються відповідні перевірки уповноваженими комісії, які мають спеціальні посвідчення на право одержувати необхідні матеріали від центральних органів управління та їх структур на місцях, органів місцевого самоврядування, підприємницьких та фінансових організацій, позабюджетних фондів тощо. Отож триває дуже нелегка, але цілеспрямована робота. Її мета — глибоко вивчити стан справ, з'ясувати й узагальнити причини, які призвели до платіжної кризи, запропонувати парламентові й урядові дійові шляхи її подолання.

Комісія, до речі, звертається за сприянням і до засобів масової інформації. Добре було б, якби вони висвітлювали цю тему (роботи комісії) ширше й предметніше. Не завадило б нагадати й керівникам місцевих рад, що від деяких з них досі не надійшли відповіді на лист комісії від 2 липня 1998 року за № 06-65/103—129 щодо нагляду за діями місцевих органів виконавчої влади стосовно законності використання в їх регіонах бюджетних коштів, фінансових ресурсів позабюджетних фондів тощо.

Прискорити цю роботу вкрай необхідно. Адже комісія вже розпочала підготовку своєї доповіді другій сесії Верховної Ради України.

Прес-служба Верховної Ради України.

«Двійники» заговорили. Для чого?

(Початок на 1-й стор.).

Їхня заява дала підстави окружній комісії для створення спеціальної групи, яка не тільки визначить розмір збитків, завданих державі фіктивними кандидатами, а й передасть ці дані у компетентні органи, щоб притягнути обох до відповідальності.

Та значно цікавіший інший момент: обидва «відмовники» проживають у Харківській області і мають однакові імена та прізвища, як і ще один кандидат — Олександр Лещинський, який 29 березня в цьому окрузі набрав найбільше голосів, але народним депутатом не став, бо вибори були визнані недійсними. Отже, мимоволі і він опинився в центрі скандалу. То, може, заради цього і була задумана та проведена комбінація з залученням двох харківських Олександрів Лещинських?

Валерій ШЕПТУХА.

Передвиборні пристрасті

Скандал — це виборча реклама,

або Як спритники заробляли гроші

Інженер Волгін, як він себе відрекомендував на прес-конференції в Києві (бачте, вже і до столиці добрався), підтвердив те, що він найняв для балотування кандидатами в народні депутати України двох осіб—однофамільців. Мета — стара, як світ: заробити грошей. За це йому обіцяли сім тисяч доларів, а найманцям — 300-500 гривень. Хто обіцяльник — не допитуємось, бо, на наше переконання, правди не знайти. Як було насправді, яка мета ставилась, хто кому і за що платив — гадати не будемо. При цьому інженер Волгін вважає, що жодних порушень виборчого законодавства він не припустився.

І справді, у законі про вибори народних депутатів України нема статті, за якою можна було б припинити виборчу кампанію, навіть якщо виявлено факти захоплення людей у полон чи підкуп осіб для балотування кандидатами в депутати. Навіть тоді, коли про це заявляє «інженер виборчих технологій». Усе, так би мовити, розраховано на те, що виборці самі мають розкусити спритників і не піддатися на обман.

Утім, двоє з трьох Лещинських свої кандидатури зняли. «Маври» зробили свою справу? Скандал, можна сказати, вдався. А чи заробили гроші «інженери» і «техніки» від політики? Та хто ж скаже правду? Зате Волгін заявив, що свою технологію він готовий використати і на президентських виборах...

Прокоментувати ситуацію, що склалася у Слов'янську, ми попросили секретаря ЦВК Ярослава Давидовича. Однак Ярослав Васильович виявився неготовим дати юридичну оцінку фактам, про які йшлося на двох прес-конференціях, у Слов'янську і в Києві. Він сказав, що ЦВК зможе дати свої висновки і прийняти рішення про необхідність, скажімо, внесення певних поправок у закон про вибори тільки після ретельного вивчення ситуації. І міркував так: нікому не заборонено фінансувати виборчу кампанію того чи іншого кандидата...

Юлія ШЕЙКО.

Проігнорував?..

Удвічі нижча ставка фіксованого сільськогосподарського податку визначена для тих, хто працює в гірських зонах та поліських районах. Вона запроваджується Указом глави держави «Про заходи щодо підтримки сільськогосподарських товаровиробників гірських зон та поліських районів». Основні положення його роз'яснив заступник глави адміністрації Президента України Павло Гайдуцький. Згідно з цим документом, для таких районів і зон ставка з одного гектара сільськогосподарських угідь установлюватиметься у відсотках до їх грошової оцінки у таких розмірах: для ріллі, сіножатей та пасовищ — 0,65; для багаторічних насаджень — 0,15. За словами Павла Гайдуцького, зниження податкового тиску сприятиме підвищенню рентабельності сільськогосподарського виробництва у гірських зонах та поліських районах, рівень якої нині через складні умови праці вдвічі нижчий, ніж загалом по Україні, повідомляє ДІНАУ.

...І порушив?

Документ, що коментується, є продовженням Указу Президента України «Про фіксований сільськогосподарський податок» від 18 червня 1998 року № 652/98. Положення указу, що розглядаються, встановлюють податкові пільги для тих, хто працює в гірських зонах та поліських районах, які полягають у зниженні ставок фіксованого сільськогосподарського податку вдвічі. Отже, новий указ, як і сам податок, діятиме у період з 1 січня 1999 року до 1 січня 2004 року. Крім того, слід зазначити, що сам указ набирає чинності в порядку, передбаченому пунктом 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, тобто що він вступає в дію за умови, якщо протягом тридцяти календарних днів з дня подання законопроекту з предмета, який регулює указ (за винятком днів міжсесійного періоду) Верховна Рада України не прийме закон або не відхилить поданий законопроект більшістю від її конституційного складу, і діє до набрання чинності закону, прийнятого Верховною Радою України з цих питань. Враховуючи те, що система оподаткування в Україні вже визначена відповідним законом, а також і те, що Верховною Радою України в січні 1998 року прийнято Закон «Про запровадження в порядку експерименту єдиного (фіксованого) податку для сільськогосподарських товаровиробників», який вводить у деяких районах областей України схожий з президентським указом податок, вважаємо, що питання про оподаткування врегульовано законами України, що виключає можливість Президента видавати подібні укази економічного характеру, відповідно до п. 4 розділу XV Конституції України. Таким чином, на нашу думку, норми обох указів не відповідають частині 2 статті 92 Конституції України.

Коментар юридичного відділу.

Спасибі й за десятку

Президент України Леонід Кучма підписав Закон «Про внесення змін до статті 2 Закону України «Про встановлення вартісної величини межі малозабезпеченості та розміру мінімальної заробітної плати на 1998 рік», згідно з яким мінімальну зарплату збільшено із 45 до 55 гривень. Як відомо, 23 червня глава держави видав указ про встановлення нового розміру мінімальної зарплати, а 22 липня парламент прийняв відповідний закон, фактично підтримавши Президента. За даними уряду, це додатково вимагатиме до кінця нинішнього року 378 млн. грн. бюджетних коштів. У першому кварталі 1998 року зарплату розміром 45 гривень отримували 6,4% працівників.

Починати з чистого аркуша немає часу

Самоврядування

Головою Донецької обласної ради Івана Дмитровича Пономарьова обрано вдруге. Теперішній депутатський корпус складається зі 180 обранців, серед яких — представники семи партій. 60 відсотків депутатів — безпартійні. За такого досить строкатого складу ради перша її сесія пройшла на диво чітко й успішно, обравши голову, його заступника та голів постійних комісій.

— Після кількох передвиборних місяців не можна не відзначити, що в обласній раді панує робоча, а не політична атмосфера. Чи означає це, що в представницькому органі намітилась послідовність і наступність?

— Пам'ятаю, скільки разів у Кабміні казали: «Ми починаємо з чистого аркуша». А треба починати з того, що вже напрацьовано. І прийшли ми не мітингувати, а створювати. Перша сесія продемонструвала: працювати можна. Найбільша фракція — комуністична — становить 49 осіб. До всіх партій я ставлюся з повагою і готовий співробітничати у вирішенні питань, що стосуються життя краю. А заклики «геть» та «ганьба» для обласної ради не підходять.

Працювати є над чим. Торік ми прийняли програму соціально-економічного розвитку області до 2000 року. Документ схвалено на виїзному засіданні Кабінету міністрів. Я не бачу важливішого завдання, ніж здійснення цієї програми. У ній закладено все: і соціальний захист, і бюджет, і культуру, і освіту тощо. Вважаю, всі заходи в економічній, соціальній сфері повинні бути пропущені через постійні депутатські комісії. Обласна рада має виробити пропозиції і дати напрям роботи виконавчій владі.

Чимало надій пов'язуємо з прийняттям Верховною Радою пакету законів про створення в регіоні спеціальних економічних зон та впровадження пільгового режиму інвестиційної діяльності. Проект передбачає створення двох спеціальних економічних зон та територій пріоритетного розвитку в 16 шахтарських містах та двох сільських районах області.

І найважливіше питання — контроль за виконанням наміченого. Адже в законі про місцеве самоврядування чітко визначено ці функції ради. Інакше вийде, як у тому жарті: що таке перебудова? Це коли вгорі шумить, а внизу тихо. Чимало залежить від конкретних виконавців. Буває, подивишся на два господарства: наче й умови рівні, а в одному надоюють по дев'ять кілограмів молока від корови, в другому — по чотири з половиною. Хіба податки винні, політика, що керівник перетворюється на гастролера, в господарстві не буває, заробітну плату не видає, а тоді ще й руками розводить: «Я не бачу виходу»? Чого ж ти тоді очолюєш колектив?

На одній з найближчих сесій намічено розглянути хід виконання обласної програми з кожного напряму. А в тому, що ця програма працює, переконує хоча б робота базової галузі — вугільної. За п'ять місяців цього року вуглевидобувні підприємства області видали на-гора 19224 тисячі тонн палива, перевищивши встановлене завдання на 12,4 відсотка. Порівняно з таким же періодом минулого року приріст вуглевидобутку — 1,3 мільйона тонн.

Однак у галузі ще залишається дуже багато «больових точок», невирішених проблем. Хіба від хорошого життя павлоградські гірники вирушили пішки до столиці? Людей доведено до відчаю. Нещодавно проїхався по шахтарських селищах Тореза, Сніжного: ні доріг, ні води, ні газу. А житло — бараки, збудовані після війни.

— Мабуть, у наказах виборців тема житла головна?

— Так. Але раніше накази виборців включали до плану, під них виділяли фонди, ліміти. Тепер, зрозуміло, такої можливості немає. Пообіцяти неважко, але ж ціна таким обіцянкам — віра людей. Ми узагальнили накази виборців, причому намагалися врахувати й ті, що отримали кандидати, які не набрали необхідної кількості голосів. Нехай у кожному місті чи районі зберуться депутати обласного, районного, сільського, селищного рівня і визначать кілька найважливіших завдань, за виконання яких треба взятися в першу чергу. Варто запросити на таку зустріч і свого народного депутата. Після такої роботи наказ виборців отримає статус офіційного документа. І якщо зусилля чималого гурту депутатів не розпорошаться, а сконцентруються на одному моменті: газифікація, водопостачання, медичне обслуговування тощо, — зрушення обов'язково будуть. Для цього й потрібна свого роду «депутатська піраміда».

Інтерв'ю провела Ліна КУЩ.

Чорнобильський дзвін нічого не навчив

Стаття 16 Основного Закону нашої держави гласить, що «... подолання наслідків чорнобильської катастрофи — катастрофи планетарного масштабу, збереження генофонду українського народу є обов'язком держави». Однак...

Важко зрозуміти, чим керувався Президент, видаючи указ «Про встановлення ставки збору до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи та соціального захисту людей». Він спрямований проти найнезахищеніших — «чорнобильців», бо передбачає зменшення надходжень до фонду з десяти до п'яти відсотків. Нібито цим указом зменшуються державні побори, але ним же заганяють у глухий кут безнадії, відчаю постраждалих від аварії.

Пригадуються пікетувальники під стінами парламенту. Ще не старі, але виснажені тяжкою селянською працею, пережитим горем, хворобами жінки радяться, як далі жити...

Навмисне не записувала прізвища постраждалих, бо правильно сказала одна з жінок: «Усі ми з Чорнобиля». Люди, які постраждали і морально (бо довелося кидати роками обжиті гнізда і їхати у безвість), і фізично (багато з них одержали велику дозу опромінення, стали заручниками кризової економічної ситуації у країні).

Профільний Комітет ВР з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи на своєму засіданні дійшов висновку, що поданий Президентом законопроект суперечить Конституції. Голова комітету Юрій Самойленко виступав у парламенті за відхилення цього проекту. Про недоцільність його прийняття говорили у своїх виступах й інші депутати. Що цей указ не легітимний, спрямований проти «чорнобильців», не просто їх обкрадає, а знищує. З цим указом гоїти рани Чорнобиля — марна справа...

Антоніна СИНЯВСЬКА,
агентство «Київ—ІРМА-прес».

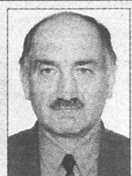
* * *

Минулої суботи Президент України Леонід Кучма підписав указ, що передбачає призупинення відрахувань до Чорнобильського фонду та скорочення на 1% збору до Фонду соціального страхування. Як повідомили у прес-службі Президента, тим самим глава держави погодився з пропозиціями уряду. Визначені указом зміни дадуть змогу зменшити податковий тиск на суму більш як 1,65 млрд. грн. Віднині заходи з ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи та відповідні соціальні виплати фінансуватимуться за рахунок коштів держбюджету.

У кожній владній хаті — своя правда?

Минула чергова, 12-та, річниця аварії на Чорнобильській АЕС. Ми поступово, хоча й надто важко наближаємося до правди про її причини і наслідки. Сьогодні існують протилежні погляди на сучасний стан чорнобильської проблеми. Про нас кажуть: «Два українці — три гетьмани!» До цього слід додати: «І п'ять думок про наслідки Чорнобиля!»

На сьогодні є аж три головні чорнобильські правди, які не узгоджуються між собою. Розглянемо їх.

Перша, офіційно визнана правда

З 1991 року і досі вважаються правдою такі дані про масштаби аварії: площа радіоактивно забруднених територій — 50,5 тис. кв. км., на яких розташовано 2217 населених пунктів (крім зони відчуження), в яких проживають 2,4 млн. чоловік населення. Саме ці дані визначені відомою постановою Кабінету міністрів №106 «Про організацію виконання постанов Верховної Ради Української РСР про порядок введення в дію законів Української РСР «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок чорнобильської катастрофи» та «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок чорнобильської катастрофи». Саме це є перша, загальновідома і багатьма прийнята, чорнобильська правда!

Друга, досі офіційно не визнана правда

Разом з тим за минулі роки відбулися зміни і в чорнобильському законодавстві, і в методиці досліджень. Природні процеси сприяли покращенню радіаційного стану.

Постійно здійснюваний радіоекологічний моніторинг дає змогу відстежувати зазначене покращення, яке вже надійно зафіксоване, але з різних причин, передусім суб'єктивних, досі не має відображення в регулюючих документах. У багатьох склалося враження, що начебто така ситуація має тривати вічно! Хоча, наприклад, у Білорусі і Росії ці питання вирішують зовсім інакше. Ось як, наприклад, ставиться до цього Президент України Л. Кучма (див. «Сегодня», 05.06.98): «Адже соціальна справедливість полягає не в тому, щоб розмазати тонким шаром бюджетні гроші на соціальні гарантії всім, без винятку всім. А в тому, щоб допомогти всім, хто справді потребує допомоги». І далі зовсім рішуче і з заздрістю: «Білорусь, яка постраждала від чорнобильської катастрофи більше від інших держав, вже скасувала відповідний податок на заробітну плату і низку пільг. А ми все тягнемо цей возик!»

В законах України, пов'язаних з чорнобильською катастрофою, з самого початку було точно не визначено, як часто повинен відбуватися перегляд меж зон радіоактивного забруднення і переліку населених пунктів, віднесених до цих зон.

Можливо, дехто пам'ятає, як почався всеукраїнський похід населення і народних депутатів за відміну зазначеної постанови. Формальною підставою для цього народні депутати визнали відсутність відповідних подань з боку обласних рад народних депутатів. Постанову №600 дружно визнали «ганебною», бо вона передбачала скорочення 4-ї зони посиленого радіоекологічного контролю майже вдвічі: за кількістю населених пунктів — з 1288 до 650, тобто на 50 %, а чисельністю населення — з 1745401 до 510560 осіб, тобто на 70 %.

Якщо подивитися в закон на визначення 4-ї зони, то за дозовим критерієм до неї мають бути віднесені території і розташовані на них населені пункти, де додаткова доза опромінення становить від 0,05 до 0,1 бер (від 0,5 мЗв до 1,0 мЗв) за рік! Тобто для 4-ї зони всупереч вимогам 7-берної концепції де-факто діють вимоги 3,5-берної концепції. Такого немає в жодній країні світу! При цьому вся 4-та зона становить площу 22,5 тис. кв. км, на якій розташований 1291 населений пункт з чисельністю населення 1,732 млн. чоловік. Ось такий радіологічний «вибрик», який припустили в лютому—липні 1991 року наші державні мужі.

Підраховано, що загальні витрати на пільги і компенсації на одну постраждалу особу категорії «4» становлять у середньому 0,8 тис. грн. на рік. Неважко підрахувати, що «додаткове» утримання в 4-й зоні 1234841 особи протягом року коштує 987872 тис. грн., тобто заокруглено 1 млрд. грн., а в цілому утримання 4-ї зони коштує 1,4 млрд. грн. Багато це чи мало? Можна, наприклад, порівняти з боргом держави в заробітній платі донецьким та іншим шахтарям: заборгованість досягла 10 місяців і становить 2,24 млрд. грн.! Зрозуміло, всі ці гроші за межі держави не йдуть, лише перерозподіляються між регіонами і певними прошарками населення. І кланами, стосовними до цього перерозподілу і зацікавленими у збереженні наявного стану речей.

Разом з тим, за перевіреними й уточненими даними дозиметричної паспортизації 1991—96 рр. (збірка №6), здійснюваної з визначення радіоцезію і стронцію-90 в основних продуктах харчування — молоці і картоплі з приватного сектора, за розрахунковими паспортними дозами, в усіх зонах радіоактивного забруднення нині мають залишатися близько тисячі населених пунктів, тобто 45 % від їх кількості, визначеної в 1991 р. Саме для них не вистачає того самого 1 млрд. грн., який сьогодні даремно витрачається у віртуальний, так званий 4-й зоні. Ось це є саме друга правда! Небажана?..

Третя, начебто «утаємничена» правда

Проте відомо, що розрахункові паспортні дози, за якими здійснюється віднесення населених пунктів до зон радіоактивного забруднення, здебільшого перебільшують в кілька (до десяти) разів, реальні дози, які визначаються за результатами вимірювань радіоцезію безпосередньо в організмі людини за допомогою ЛВЛ (лічильників випромінювання людини).

Масові дослідження доз за допомогою ЛВЛ в 1995—97 рр. (більш як 300 тис. вимірювань) свідчить про те, що в офіційно визначених зонах радіоактивного забруднення реальне перебільшення допустимого середнього дозового рівня (1 мЗв/рік) є лише близько у 100 з 2217 населених пунктів, тобто лише в 4,5 %. Тобто всі пільги і компенсації, які отримують радіоактивно забруднені території, де сьогодні дійсна, інструментально вимірювана доза менш як 1 мЗв/рік, —це така собі плата за жах проживання на них.

Саме в тих 100 населених пунктах, де додаткова доза справді перебільшує 1 мЗв/рік, потрібен передусім реальний, не віртуальний (уявний) радіаційний захист населення. Ось це є третя, найбільш «утаємничена» правда!

Що робити?

Визнання зазначених реалій є насамперед політичним рішенням. Чи готові до нього громадськість, органи законодавчої і виконавчої влади? Остаточної відповіді до цього часу на це запитання немає... З викладеного виходить, що — ні...! Бо в кожній владній хаті, залежно від політичних і прагматичних уподобань, — своя чорнобильська правда.

То чи довго будемо блукати між різними правдами? Ще років з тридцять, як біблійний Мойсей зі своїм народом?! Чи знайдеться хлопчисько, який, як в андерсенівській казці, відкриє всім головну, «утаємничену» правду: «А король то голий!». Невже лише саме тоді ми всі разом узяті спрямуємо радіологічних шаманів і політиканів від Чорнобиля за відомою адресою і вирішимо питання по правді і по совісті?

Юрій СОЛОМАТІН,
експерт Міжвідомчої комісії радіаційного контролю України.

Попит на українське — бар'єр для конкурентів

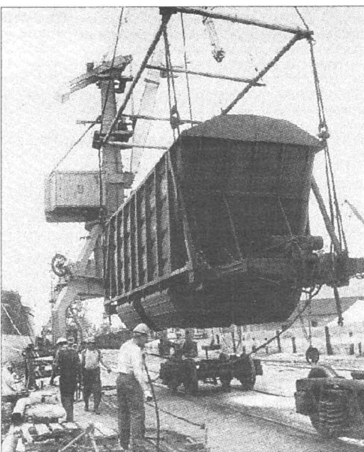
Газовий лічильник зможе заощадити державі сотні тисяч гривень. Таку думку висловив директор Івано-Франківського державного центру стандартизації, метрології та сертифікації Ігор Петришин під час прес-конференції, присвяченій проблемам розроблюваного нині законопроекту «Про стандартизацію та сертифікацію», а також метрологічного забезпечення обліку газу, захисту споживачів та допомоги малому і середньому бізнесу. Зокрема, було зосереджено увагу на якості вітчизняних газових лічильників, які за своїми технічними характеристиками нічим не поступаються перед іноземними, що заповнили український ринок. Навіть деякі з тих, що завозять до нас, не отримали державний сертифікат якості. Наприклад, побутовий мембранний лічильник газу виробництва КНР. Зазначимо, у західноєвропейських країнах понад 100 років розробляють та вдосконалюють побутові газові лічильники, а вітчизняні винахідники досягнули досить великих успіхів у цій справі протягом лише 10 років. Адже, як підкреслив Ігор Петришин, «поліпшення характеристик виміру газу на десяту частину заощаджує Україні 10.000.000 доларів США». Це, як бачите, справжня економія «живих» коштів. Тому в Україні створено багатогалузеву програму впровадження газових лічильників. Та її виконання стримує неспроможність населення придбати ці прилади. До того ж вітчизняної продукції, незважаючи на її високу якість, важко конкурувати з іноземним товаром. Хоча державна комісія намагається контролювати порядок його ввезення.

На прес-конференції також було зосереджено увагу на проблемі якості вітчизняної продукції та її конкурентної боротьби з іноземним товаром. Бо саме відповідність міжнародним стандартам допоможе нашій продукції подолати бар'єр на шляху до західноєвропейських та світових ринків. На сьогодні в Україні сертифіковано за міжнародним стандартом близько 28 великих підприємств. Утім, йшлося й про продукцію вітчизняного виробництва, що не пройшла сертифікацію. Наприклад, «Оцет харчовий» вилучено з торговельної мережі у зв'язку з відсутністю необхідного маркування відповідно до вимог чинного законодавства України, фальсифікацією продукції. Або мінеральна вода «Горянка», ВАТ «Сокоекстрактний завод», м. Болехів Івано-Франківської області, якій відмовлено у сертифікації через невідповідність вимогам нормативної документації за хімічним складом. Навіть гирі, якими користуються наші славнозвісні продавці, виявляється, зовсім не відповідають нормам: гиря з номінальною вагою 1 кг фактично має 0,950 кг, з вагою 2 кг — лише 1,460 кг. Уявіть, як можна такими гирями важити, не порушуючи права споживача? Не отримало сертифікацію й імпортне дитяче харчування «Бебіміл» у зв'язку з відсутністю терміну придатності споживання.

Що наш споживчий ринок кинуто напризволяще — факт. Хоча споживачі вже зробили певні висновки для себе і дедалі частіше віддають перевагу українським товарам. А вони мають тримати високу марку.

Юлія ШЕЙКО.

Фотофакт

Портовики Херсона гордяться тим, що розробили нову прогресивну технологію розвантаження вагонів. Потужний 150-тонний кран піднімає вагон над палубою і опускає просто в трюм. Вантаж потрапляє на місце зовсім без втрат, не забруднюючи навколишнє середовище.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про амністію

Керуючись принципами гуманізму та відповідно до статті 92 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Стаття 1. Звільнити від покарання у вигляді позбавлення волі та від інших покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, засуджених за злочини, що не є тяжкими:

а) неповнолітніх, а також осіб, які на момент вчинення злочину були неповнолітніми;

б) жінок і чоловіків, які мають неповнолітніх дітей або дітей-інвалідів;

в) вагітних жінок;

г) жінок — віком понад 50 років та чоловіків віком понад 55 років;

д) жінок і чоловіків, які мають батьків віком понад 70 років, за умови, що в останніх немає інших працездатних дітей;

е) ветеранів війни;

є) інвалідів першої та другої груп, а також хворих на туберкульоз активної форми (підгрупи «А» і «Б» першої групи та підгрупа «А» п'ятої групи диспансерного обліку) і на онкологічні захворювання (друга, третя і четверта клінічні групи);

ж) учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та потерпілих від Чорнобильської катастрофи.

Стаття 2. Звільнити від покарання осіб, перелічених у статті 1 цього Закону, засуджених за тяжкі злочини до позбавлення волі, та від інших покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, якщо вони на день набрання цим Законом чинності відбули не менше половини призначеного строку покарання.

Стаття 3. Звільнити від покарання осіб, крім перелічених у статті 1 цього Закону, засуджених за злочини, що не є тяжкими, до позбавлення волі, та від інших покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, якщо вони на день набрання цим Законом чинності відбули не менше третини призначеного строку покарання.

Стаття 4. Звільнити від покарання осіб, крім перелічених у статті 1 цього Закону, засуджених вперше за тяжкі злочини до позбавлення волі на строк до шести років включно та інших мір покарання, якщо вони на день набрання цим Законом чинності відбули не менше половини призначеного строку покарання.

Стаття 5. Звільнити з дисциплінарних батальйонів осіб, засуджених вперше, якщо вони на день набрання цим Законом чинності відбули не менше третини призначеного строку покарання.

Стаття 6. Звільнити з місць позбавлення волі осіб, засуджених вперше, невідбута частина покарання у яких на день набрання цим Законом чинності становить менше одного року.

Стаття 7. Скоротити невідбуту частину покарання наполовину особам, засудженим до позбавлення волі, які не підлягають звільненню від покарання на підставі статей 1—5 цього Закону:

а) засудженим за злочини, що не є тяжкими;

б) засудженим за тяжкі злочини на строк до десяти років включно, якщо вони на день набрання цим Законом чинності відбули не менше половини призначеного строку покарання.

Стаття 8. Закрити кримінальні справи, що перебувають у провадженні органів дізнання, попереднього слідства, та справи, не розглянуті судами, про злочини, вчинені до набрання цим Законом чинності особами, які підпадають під дію статті 1 цього Закону.

Стаття 9. Амністія не поширюється на осіб:

а) яких визнано за вироком суду, що набрав законної сили, особливо небезпечними рецидивістами;

б) яким смертну кару в порядку помилування замінено на позбавлення волі;

в) які мають дві і більше судимості за вчинення тяжких злочинів;

г) яких засуджено за особливо небезпечні злочини проти держави, бандитизм, умисне вбивство при обтяжуючих обставинах;

д) яких засуджено за вчинення тяжкого злочину і які відбули менше половини призначеного вироком суду основного покарання;

е) до яких протягом 1991—1998 років було застосовано амністію або помилування незалежно від зняття чи погашення судимості і які знову вчинили злочини;

є) які не пройшли призначеного судом повного курсу примусового лікування від алкоголізму чи наркоманії або лікування від венеричної хвороби;

ж) які злісно порушують режим у період відбування покарання;

з) яких за злісне порушення режиму було переведено до іншої виправно-трудової установи з більш суворим режимом;

и) яким виправні роботи замінено на позбавлення волі, а також тим, щодо яких судом було скасовано умовне засудження чи відстрочення виконання вироку і які були направлені для відбування покарання, призначеного вироком, якщо після винесення постанови (ухвали) суду про направлення до виправно-трудової установи вони перебували під вартою менше одного року на день набрання цим Законом чинності;

і) яких засуджено за дії, що дезорганізують роботу виправно-трудових установ (стаття 69^1); розбій з метою заволодіння державним, колективним майном або індивідуальним майном громадян при обтяжуючих обставинах (статті 86 частина 2, 142 частини 2 і 3); розкрадання державного або колективного майна в особливо великих розмірах, вчинене шляхом розбою (стаття 86^1); умисне вбивство (статті 94, 234 пункт «в»); умисне тяжке тілесне ушкодження при обтяжуючих обставинах (статті 101 частини 2 і 3, 189^4 частина 2); незаконні дії щодо усиновлення (удочеріння) (стаття 115^2); згвалтування, що спричинило особливо тяжкі наслідки, а так само згвалтування малолітньої (стаття 117 частина 4); захоплення заложників (стаття 123^1); торгівля людьми (стаття 124^1); створення не передбачених законодавством воєнізованих формувань чи груп (стаття 187^6); посягання на життя судді, працівника правоохоронного органу у зв'язку з виконанням ними службових обов'язків, а також члена громадського формування з охорони громадського порядку або військовослужбовця у зв'язку з діяльністю, пов'язаною з охороною громадського порядку (стаття 190^1); особливо злісне хуліганство (стаття 206 частина 3); угон транспортних засобів при обтяжуючих обставинах (стаття 215^3 частини 2 і 3); угон або захоплення залізничного рухомого складу, повітряного, морського чи річкового судна (стаття 217^2); блокування транспортних комунікацій (стаття 217 3 частина 3); незаконне носіння зберігання, придбання, виготовлення і збут вогнестрільної зброї, бойових припасів або вибухових речовин (стаття 222 частина 1); розкрадання вогнестрільної зброї, бойових припасів або вибухових речовин шляхом розбійного нападу (стаття 223 частина 2); розкрадання наркотичних засобів або психотропних речовин у особливо великих розмірах (стаття 229^2 частина 3); розкрадання прекурсорів з метою збуту, а так само їх збут, вчинене шляхом розбійного нападу чи в особливо великих розмірах (стаття 229^{19} частина 3), а також за злочини, передбачені пунктом «б» статті 232, пунктами «б» і «в», статті 234, пунктом «а» статті 236, пунктом «в» статті 238, пунктом «в» статті 241, пунктом «а» статті 243, пунктами «в» і «г» статті 249, пунктом «в» статті 251, пунктом «б» статті 254^1, пунктом «б» статті 254^2, пунктом «в» статті 254 , пунктом «б» статті 254^3 Кримінального кодексу України.

Стаття 10. Цей Закон застосовується до осіб, засуджених судами України, а також судами колишнього СРСР на території України, незалежно від місця відбування ними покарання.

Стаття 11. Виконання цього Закону покладається:

а) на суди:

щодо засуджених, які перебувають у місцях позбавлення волі. Застосування цього Закону проводиться за поданням начальника виправно-трудової установи, командування дисциплінарного батальйону, погодженим з відповідною спостережною комісією або службою у справах неповнолітніх. До подання додаються довідка про заохочення і стягнення, особова справа засудженого та інші документи, необхідні для вирішення питання про застосування амністії;

щодо осіб, справи і матеріали про злочини яких перебувають у провадженні судів і до набрання цим Законом чинності не розглянуті, а також осіб, справи про злочини яких розглянуто, але вироки не набрали законної сили;

щодо осіб, виконання вироків яким відстрочено у випадках і в порядку, передбачених законом, та умовно засуджених (питання про застосування амністії вирішує суд за поданням органу внутрішніх справ, який здійснює контроль за поведінкою засудженого);

щодо засуджених до штрафу, якщо на день набрання цим Законом чинності штраф не стягнуто (питання про застосування амністії вирішує суд, який постановив вирок);

щодо осіб, яким невідбуту частину покарання замінено більш м'яким покаранням до набрання цим Законом чинності (питання про застосування амністії вирішує суд за місцем відбування більш м'якого покарання);

щодо осіб, яких засуджено судами України і які відбувають покарання на території іншої держави—учасниці СНД (питання про застосування амністії вирішує суд, який постановив вирок);

щодо осіб, яких засуджено до позбавлення волі і які не перебувають під вартою, але вироки щодо них набрали законної сили;

щодо осіб, яких засуджено до виправних робіт без позбавлення волі, а також до інших покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.

Питання про застосування амністії суд вирішує з власної ініціативи, з ініціативи прокурора, органу, який відає відбуванням покарання, громадських організацій, а також засуджених;

б) на органи дізнання та попереднього слідства — щодо осіб, справи і матеріали про злочини яких перебувають у провадженні цих органів.

Стаття 12. Рішення про застосування або незастосування амністії приймається щодо кожної особи індивідуально, після співбесіди з нею і на підставі ретельної перевірки матеріалів особової справи, відомостей про поведінку засудженого та його ставлення до праці за час відбування покарання.

У разі відсутності необхідних відомостей на засудженого розгляд питання про застосування амністії відкладається до їх одержання.

Судам та органам, на які покладено виконання цього Закону, надається право затребування від відповідних установ кримінальних справ та інших матеріалів, необхідних для вирішення питань, пов'язаних із застосуванням амністії. Такі вимоги мають бути виконані негайно.

Стаття 13. Постанови про застосування амністії, винесені органами дізнання і попереднього слідства, санкціонуються прокурором. Кримінальну справу може бути закрито на підставі цього Закону лише в разі письмової на те згоди обвинуваченого. В іншому разі закінчена розслідуванням справа надсилається до суду, який розглядає її та вирішує питання про можливість застосування амністії. В такому ж порядку розглядаються судами справи, не розглянуті ними до набрання цим Законом чинності.

Участь прокурора в судовому засіданні під час розгляду справи про застосування амністії є обов'язковою.

Стаття 14. У разі застосування амністії до осіб, яким скорочується невідбута частина покарання, визначення нового строку покарання обчислюється з дня набрання цим Законом чинності. Про дату закінчення відбування покарання засудженому сповіщається протягом місяця після опублікування цього Закону.

Стаття 15. Під дію цього Закону підпадають особи, які вчинили злочини до дня набрання ним чинності включно.

Стаття 16. У разі застосування амністії:

а) під дію статті 1 цього Закону підпадають:

неповнолітні — особи чоловічої та жіночої статі, яким не виповнилося 18 років на день набрання цим Законом чинності;

не позбавлені батьківських прав жінки, що мають дітей, яким не виповнилося 18 років на день набрання цим Законом чинності, або дітей-інвалідів незалежно від їх віку;

не позбавлені батьківських прав чоловіки, що мають дітей, яким не виповнилося 18 років на день набрання цим Законом чинності, або дітей-інвалідів незалежно від їх віку;

вагітні на день набрання цим Законом чинності жінки;

чоловіки, які досягли 55-річного віку, та жінки, які досягли 50-річного віку на день набрання цим Законом чинності, а за відсутності документів, що підтверджують день і місяць народження, — чоловіки, які народилися до настання 1943 року, і жінки, які народилися до настання 1948 року;

ветерани війни — учасники бойових дій, інваліди війни та учасники війни, яким видано посвідчення відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та аналогічних законів інших держав—учасниць СНД;

особи, яких у встановленому порядку визнано інвалідами першої чи другої груп до набрання цим Законом чинності;

особи, яких до набрання цим Законом чинності відповідно до рішення медичної комісії визнано хворими на туберкульоз активної форми (підгрупи «А» і «Б» першої групи та підгрупа «А» п'ятої групи диспансерного обліку) та онкологічні захворювання (друга, третя і четверта клінічні групи).

До учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та потерпілих від Чорнобильської катастрофи належать особи, яким видано документи відповідно до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» та аналогічних законів інших держав—учасниць СНД;

б) до тяжких належать злочини, перелічені в статті 7 Кримінального кодексу України.

Стаття 17. Злісними порушниками режиму є:

засуджені до позбавлення волі особи, зазначені у статті 47 Виправно-трудового кодексу України;

засуджені до позбавлення волі умовно з іспитовим строком або з відстроченням виконання вироку, до яких застосовано заходи адміністративного стягнення або дисциплінарного чи громадського впливу за систематичні (не менше трьох разів) порушення громадського порядку чи трудової дисципліни;

засуджені до направлення в дисциплінарний батальйон особи, яких піддано дисциплінарним стягненням за систематичні (не менше трьох разів) порушення вимог режиму відбування покарання.

Стягнення, які було достроково знято або погашено до набрання цим Законом чинності, не враховуються.

Стаття 18. Підставою для визнання закінченим курсу лікування засудженим венеричної хвороби є медичний висновок, а щодо осіб, яким судом призначено примусове лікування від алкоголізму чи наркоманії — постанова (ухвала) суду про припинення примусового лікування, винесені до набрання цим Законом чинності чи в період його виконання.

Стаття 19. У разі застосування амністії до осіб, яким строк покарання було скорочено в порядку помилування або амністії, треба виходити із строку покарання, встановленого відповідно до цих актів.

Стаття 20. Особи, які підпадають під дію цього Закону, від додаткових мір покарання не звільняються, крім осіб, відносно яких на день набрання цим Законом чинності вироки суду в частині додаткових мір покарання не було виконано.

Стаття 21. Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським, районним, районним у містах Києві та Севастополі державним адміністраціям забезпечити:

а) організацію своєчасного обліку осіб, звільнених від покарання на підставі цього Закону, сприяння трудовому влаштуванню працездатних та контроль за поведінкою цих осіб;

б) сприяння трудовому влаштуванню звільнених на підставі цього Закону неповнолітніх або передачу їх під нагляд батьків, органів опіки та піклування, поміщення в необхідних випадках до дитячих виховних закладів; здійснення необхідних заходів, спрямованих на проведення серед цих осіб виховної роботи, недопущення вчинення ними повторних злочинів;

в) поміщення до закладів соціального захисту населення звільнених інвалідів та непрацездатних осіб похилого віку, які не мають родичів, що могли б узяти їх на своє утримання.

Стаття 22. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування і підлягає виконанню протягом трьох місяців.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
24 липня 1998 року.
№ 61-XIV.

Турецькі «сценарії» — це завжди пристрасті

ПІСЛЯ того, як парламент Туреччини ухвалив рішення про проведення 18 квітня наступного року загальних дострокових виборів до законодавчого та місцевого органів влади, на політичній арені країни знову очікується безладдя.

Початок йому дасть конфронтація в меджлісі, який розпочне роботу у жовтні. Рішення про вибори змусило правлячі партії розробити стратегію на послаблення опозиції. Так, правоцентристська Партія вітчизни (ПВ) прем'єр-міністра Месута Їлмаза веде розслідування стосовно колишнього голови уряду лідера Партії вірного шляху (ПВШ) Тансу Чиллер та її притягнення до відповідальності за приховування податків, махінації та накопичення багатомільйонної нерухомості у США.

Чиллер — головний політичний суперник Їлмаза — також не марнує часу даремно. За даними політичного тижневика «Теркіш проб», вона прагне «відвоювати» у лідера ПВ депутатів, котрі розходяться з ним у питаннях стратегії й тактики.

Їлмаза «завдає удару» і по ісламістах. Підтвердження тому — нещодавнє призначення міністром транспорту та зв'язку колишнього депутата від клерикалів та одного з лідерів надзвичайно впливової секти Сулейманджилар Ахмета Денізолгуна. Голова уряду пішов на ризик, що зумовило вогонь критики партнерів по коаліції, повідомляє ІТАР-ТАКС. Та це нестандартне рішення може позбавити на нових виборах Партію доброчесності істотного відсотка голосів.

Інша справа, як на рішення Їлмаза дивляться військові, котрі вважають боротьбу із фундаменталізмом «питанням життя та смерті». Поки армійське керівництво, яке традиційно грає провідну роль у політичному житті трудящих Туреччини, про своє ставлення до ходу прем'єра публічно не повідомило.

Ще одним «передвиборним кроком» уряду, на думку спостерігачів, стала пропозиція віцепрем'єра та лідера Демократичної лівої партії (ДЛП) Бюлента Еджевіта про оголошення всезагальної амністії. Ця ініціатива викликала серйозну занепокоєність у місцевих ділових колах. Вони заявили, що всі спроби нинішнього кабінету меншості стабілізувати економічну ситуацію в такому разі приречені на провал. Але держміністр із питань економіки Гюнеш Танер запевняє, що інфляція в Туреччині до кінця року знизиться з нинішніх 75 відсотків до 50.

Чимало хто зі спостерігачів не виключають, що Їлмаз подасть у відставку не наприкінці року, як він обіцяв перед тим, а раніше. У такому разі, переконані вони, «Туреччина прийде до виборів після 6-місячної нестабільності, спричиненої вакуумом влади».

Гра на нервах

ЯКЩО раніше напруженість, яка виникала перманентно на кордоні Індії та Пакистану, сприймалась не більш як осередок, яких чимало, то за нинішнім загостренням ситуації з дедалі зростаючою тривогою стежить увесь світ. По-перше, за своїми масштабами та наслідками — це найсерйозніший за останні 10 років прикордонний конфлікт у Кашмірі, території в Гімалаях, через яку Пакистан та Індія вже двічі воювали між собою. Ну а по-друге, гра непримиренних сусідів на нервах одне одного може скінчитися застосуванням ними тієї ж таки ядерної зброї, котру зовсім нещодавно було випробувано і Делі, і Ісламабадом.

Незважаючи на категоричні спростування індійської сторони, Ісламабад наполягає на тому, що бойові літаки ВПС Індії неодноразово порушували повітряний простір Пакистану. За їх розрахунками, індійські літаки вже понад чотири рази на великих висотах перетинали лінію фактичного контролю у Кашмірі з розвідувальною метою. Офіційний же представник Міністерства оборони Індії, як повідомляє ІТАР-ТАКС, вважає, що «такі твердження пакистанської сторони є хибними та безпідставними». Загалом позицію Пакистану щодо Кашміру Делі вважає занадто нервозною й обтяженою нав'язливими ідеями.

У зв'язку з інцидентами на кордоні Ісламабад звернувся до ООН із проханням збільшити число військових спостерігачів цієї організації, розташованих уздовж лінії фактичного контролю. А проте, як і раніше, багаточисельні жертви серед цивільного населення викликали паніку в ряді секторів пакистанської частини Кашміру — вже понад 30 тисяч мешканців залишили свої оселі в пошуках укриття.

Нинішній конфлікт спалахнув одразу ж після зустрічі в ланкійській столиці Коломбо в рамках саміту прем'єр-міністрів двох країн Наваза Шарифа та Атала Біхарі Ваджпаї, яким не вдалося зсунути з мертвої точки рішення основної проблеми двосторонніх відносин — про територіальну належність Кашміру.

Нагадаю, переговорний процес на рівні перших замміністрів було перервано після червня 1997 року. Тоді Індія вперше погодилась окремо обговорити питання про Кашмір, однак потім змінила свій підхід. Останнім часом у Делі категорично наполягають на тому, що розв'язати кашмірський вузол можна лише у комплексі з вирішенням решти проблем двосторонніх відносин. На що Пакистан, особливо не замислюючись, відповідає: через спірну територію може бути ядерний конфлікт...

Отже протистояння досягло практично найвищої точки загострення. Що далі?

Дуже ймовірно, що у вересні Індія підпише міжнародну Угоду про всеохоплюючу заборону ядерних випробувань. Але цьому передуватиме нелегкий торг зі Сполученими Штатами про умови входження Індії до числа країн, які підписали угоду. Індія домагається, зокрема, доступу до новітніх американських технологій подвійного призначення, на що Вашингтон реагує поки що «досить-таки прохолодно».

Необхідно взяти до уваги й ті безумовні плюси, які отримає Індія в разі підписання угоди. По-перше, буде знято економічні санкції, що мають нездоровий вплив на індійську економіку. По-друге, у листопаді до Індії з офіційним візитом прибуде президент США Білл Клінтон, що стане чималим досягненням індійської дипломатії. Увесь цей спектр питань обговорюватимуть на четвертому раунді індійсько-американських «ядерних» консультацій цього місяця у Вашингтоні.

Але до вересня, а тим паче листопада ще багато часу. І передбачити сюжет розвитку подій у найближчому майбутньому навряд чи хто візьметься.

Яна СТАДІЛЬНА.

Хроніка. Факти. Події

• *Київ*

Заступник міністра став послом

Президент України Леонід Кучма підписав указ про призначення Костянтина Грищенка Надзвичайним і Повноважним Послом України у Королівстві Бельгія і главою місії України при НАТО за сумісництвом.

Костянтин Іванович Грищенко з березня 1995 року обіймав посаду заступника міністра закордонних справ України. Йому 45 років. У 1993—1995 роках очолював управління контролю над озброєнням і роззброєнням МЗС України. Саме у ці роки тривав активний переговорний процес щодо долі ядерної зброї, що залишилася в Україні після розвалу СРСР. К. Грищенко також брав активну участь у переговорах з Росією про долю Чорноморського флоту. Володіє англійською і французькою мовами.

• *Вашингтон*

Два мільйони тому, хто стане говорити

США ладні дати 2 млн. доларів за інформацію, котра сприятиме арештові осіб, відповідальних за вибухи бомб біля американських посольств у Кенії і Танзанії, внаслідок яких загинули 210 і дістали поранення кілька тисяч осіб. Про це заявила держсекретар США Маллен Олбрайт. Учора вона вирушила до ФРН, щоб зустрітися з деякими пораненими і вшанувати 12 загиблих американців, а потім супроводжувати їхні тіла на батьківщину.

• *Нью-Йорк*

Наближається нафтова криза

Країни ОПЕК не змогли у липні дотримати взяті зобов'язання щодо скорочення виробництва нафти. Це означає, що ціни на нафту в найближчому майбутньому залишатимуться на низькому рівні. З таким застереженням виступила Міжнародна енергетична асоціація (МЕА). За розрахунками МЕА, минулого місяця держави, що входять до організації країн—експортерів нафти, лише наполовину виконали дані одна одній під час наради в червні обіцянки щодо зниження обсягів видобутку. Мексика, Норвегія і Росія, які не є членами ОПЕК, також планували скоротити видобуток, але не змогли досягти поставленої мети. Ситуація ускладнюється тим, що збільшують виробництво нафти Ірак та Індонезія.

Тепер у світі створюється такий надлишок нафти, якого не було від часу останнього краху цін на нафту 1986 року, вважає аналітик інвестиційного банку «Меррілл Лінч» Майкл Ротман. За його словами, це зумовлює необхідність нової зустрічі ОПЕК до регулярної наради в листопаді.

• *Лондон*

Європі набридло шпигунство

Питання про глобальне економічне шпигунство, здійснюване США в рамках секретної програми «Ешелон» через свої станції перехоплення конфіденційної інформації в Європі, винесено на порядок денний засідання Ради міністрів країн Євросоюзу 16 вересня. Ініціатором слухань є член європарламенту від Великобританії Глен Форд. Це рішення ЄС мотивоване завершенням роботи парламентського комітету з розслідування обставин діяльності американського Агентства національної безпеки на території Англії і висновками експертів: за останні роки США створили загальносвітову шпигунську мережу електронного прослуховування практично всіх схем телекомунікацій в Європі і Азії — телефонного і факсимільного зв'язку, Інтернет, електронної пошти.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Краще б ти сидів удома, Колумбе!

У ГОНДУРАСІ триває судовий процес над... Христофором Колумбом. Місцеві індіанці звинувачують першовідкривача Америки мало не в усіх смертних гріхах: він і грабіжник, і вбивця, і окупант їхньої землі.

Те, що з часу скоєння «злочину» минуло вже півтисячоліття, для аборигенів Гондурасу не аргумент. Суд відбувається за всіма правилами. Обвинувачі представляють давні документи як свідчення, а самому Колумбові надано адвоката, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Вирок буде винесено у жовтні. Але вже нині він відомий: Христофора очікує... смертна кара, яку нині можна здійснити хіба що символічно. Крім того, гондурасці хочуть пред'явити претензії Іспанії, яка відрядила Колумба у плавання. «Судді» переконані, що Мадрид має відшкодувати збитки нащадкам постраждалих індіанців. Причому компенсації мають бути не символічними.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ, «Голос України» (із Тбілісі)

Кордон на замку. Ключ у «штатних прикордонників»

Встановлення грузинськими прикордонниками контролю над територіальними водами Грузії викликало неадекватну реакцію не лише у Росії та Абхазькій автономній республіці, а й в Аджарії.

Керівник цього регіону Грузії Аслан Абашидзе заявив, що не допустить уведення «грузинських збройних формувань, і морських прикордонників також, на територію Аджарії». Висловлювання Абашидзе, який має підтримку непарламентської опозиції Грузії, прокоментував командувач прикордонних військ країни генерал-майор Валерій Чхеїдзе.

Він назвав абсурдом розмови про те, що можна створити прикордонні війська Аджарії. Командувач вважає, що грузинські прикордонні війська в Аджарії можуть бути укомплектовані місцевими мешканцями на 100 відсотків. Таке практично вже застосовується. Зокрема, грузино-інгуську та грузино-чеченську ділянки кордону Грузії охороняють переважно місцеві мешканці, які уклали контракти з прикордонними військами Грузії. Їм надається зброя, обмундирування, засоби зв'язку, видається зарплата. Як сказав Чхеїдзе: «Ми спробуємо відродити історичну традицію охорони державного кордону Грузії силами місцевих мешканців і з цією метою організовуватимемо особливі прикордонні поселення». Такий самий принцип охорони кордону може бути поширений і на Абхазію. Зокрема, у Сухумі Чхеїдзе вже запропонував свій варіант Владиславу Ардзінбі. Проте останній відмовився. Бо вважає, що взяття під контроль акваторії Грузії грузинськими прикордонниками спричинить цілковиту блокаду Абхазії.

«Купи-продай» по-столичному,

або Хто має право жити в центрі Києва?

(Початок на 1-й стор.).

Механізм «прихованої купівлі-продажу», цей геніальний винахід постсовєцької номенклатури районного рівня, є способом перетворення влади на капітал під прикриттям турботи про інтереси міста. Видається, що маніпулювання житловим фондом центру столиці в поєднанні зі вправним демагогічним використанням деяких розбіжностей у законах і підзаконних актах —справа корисна для її учасників.

Саме суд Верховний, не абиякий, рік тому назвав те, що відбувається, справжньою назвою. Відомі дійові особи, номери документів, які фіксують сумнівні угоди, імена потерпілих і реабілітованих. Однак «прихована купівля-продаж» триває досі. Чому? Спробуймо на прикладі поневірянь конкретних мешканців з вулиць у престижних районах Києва відстежити логіку взаємодії прав та безправ'я у здійсненні оборудок з кримінальним підтекстом.

Коли в 1994 році в країні почала набирати темпи мала приватизація, чимало раніше знедолених мешканців комуналок, а відтепер — несподівано щасливих власників квадратних метрів у центральних районах столиці, виявили бажання приватизувати займану площу. Однак не встигли вони порадіти тому, що життя, проведене в комуналці, обертається виграшним боком, як одразу ж спіймали облизня — знайно, пересічний громадянине, своє місце і не зазіхай на престижне житло. Адже, за задумом градоначальників усіх рівнів, квартири в центрі столиці за рангом більше пасують іншій категорії населення.

Розповідає Діана Михайлівна Демчук, мешканка будинку № 32-а по вул. Лютеранській: «Наш красивий, імпозантний будинок завжди привертав увагу можновладців. Ще 1988 року нам повідомили, що незабаром проводитиметься його ремонт і реконструкція, після чого частина квартир відійде Держтелерадіо. Після розпаду СРСР міськвиконком звернувся з позовом до суду, вимагаючи відселити мою сім'ю на постійне проживання на Троєщину (один з віддалених районів Києва. — Т. М.) у зв'язку зі здійсненням ремонту. У 1992 року позивач відмовився від своїх вимог.

У 1994 році ми, згідно з законом, отримали право на приватизацію. Однак у приватизації адміністрація Старокиївського району нам відмовила».

Чим же мотивувала відмову адміністрація? Тим самим рішенням райвиконкому від 1988 року про майбутню реконструкцію будинку. Одразу зауважу: ситуація типова для всього центру Києва. Відмову в приватизації в різний час, але з одним і тим самим мотивуванням отримували жителі вулиць Пушкінської, Богдана Хмельницького, Ярославів Вал, Володимирської та ін. Декому пізніше вдалося добитися реалізації свого законного права. Проте тільки декому.

Справді, існує положення про порядок передачі квартир у власність громадян, розроблене відповідно до Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» й затверджене в 1992 р. Згідно з ним, приватизація квартир у будинках, включених до плану реконструкції поточного року, здійснюється після її проведення. Є, однак, і інший документ — розпорядження представника Президента України у м. Києві від 03.06 1994 р., де визначені терміни реконструкції. Вони не повинні перевищувати двох-трьох років. Для будинку № 32 по вул. Лютеранській «поточними роками» реконструкції по черзі оголошувались 1994-й, 1995-й, 1996-й. Оголошувались, попри подальший текст того ж положення, де чітко виписані умови внесення житлового будинку до плану реконструкції поточного року.

Невиконання тих умов не завадило райадміністрації не лише постійно відмовляти мешканцям у приватизації, а й звертатися до суду з вимогою примусового виселення (березень 1996 р.) в гуртожиток маневрового фонду. Не завадило й районному судові, який одного разу таки спромігся прийняти рішення на користь мешканців, у подальшому чомусь лише підтверджувати «законність» позиції районної влади.

Минали роки, та постанова 1988 року про реконструкцію, яка все не розпочиналася, чинності не втратила. Під нею, як під дамокловим мечем, жили громадяни правової держави, волею злої долі граючи роль пішаків у чиїйсь грі. Множилися папери, миготіли різноманітні підписи, змінювались дати. З часом усе чіткіше вимальовувались координати протистояння. Доля звичайних громадян — мешканців центру столиці виявилася розмінною монетою у війні законодавчої та виконавчої гілок влади на місцях. Владі третій —судовій — можна поспівчувати: вона просто розривалася між необхідністю дотримуватися букви й духу закону та бажанням догодити районному керівництву.

Кілька прикладів. У липні до президії Київміськсуду надходить протест заступника її голови пана Пшонки з вимогою скасування позитивного для Демчуків судового рішення. Погоджуючись загалом з висновками нижчої інстанції, М. Пшонка обгрунтовує свою вимогу тим, що... «суд узагалі не перевірив, чи можуть бути об'єктами приватизації кімнати в комунальній квартирі». І це — єдина підстава! Обурлива вже тому, що хто-хто, а суддя такого рівня (торік його на відзнаку особливих заслуг призначили суддею довічно) не міг не знати відповіді на своє ж питання. І ця відповідь — позитивна!

Ось витяг з листа тодішнього голови Контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації С. Драгомарецького голові Старокиївської райради панові Андресюку: «Комісія рекомендує райраді у зв'язку з відсутністю законних підстав для відмови мешканцям у приватизації житла припинити зволікання й задовольнити їхні заяви згідно з законодавством». Лист датовано ще серпнем 1994 р.

І ще один документ як відповідь «некомпетентному», проте заслуженому судді. З листа Держжитлокомунгоспу України від листопада 95 р. зрозуміло, що, відповідно до закону «Про приватизацію державного житлового фонду», «немає жодних обмежень на приватизацію кімнат у квартирах, де мешкають два і більше квартиронаймачі. Це випливає з другого пункту статті 2 названого закону в редакції від 22 лютого 1994 р.

У грудні до листування приєднується ще одна комісія Верховної Ради — з питань розвитку базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів. З листа за підписом її голови випливає те саме, що й з інших роз'яснень Верховної Ради, а саме: у випадку з громадянкою Демчук жодних обмежень на приватизацію не існує.

Однак що там законодавчий орган країни для районної виконавчої та судової влад! Якщо неможливо причепитися до комунального статусу квартири, то завжди можна повернутися до «реконструкційного» аргументу. І в березні 1996 року до райсуду надходить позов з вимогою виселити Демчуків у судовому порядку з будинку, який підлягає реконструкції. А районна й міська влада у відповідь на звернення громадських організацій на захист громадянки Демчук продовжують множити шедеври епістолярної творчості все за тією ж знайомою логікою.

А що ж «винуватець торжества», людина, чиїм підписом вирішувалися питання про реконструкцію, тодішній голова райради й водночас голова райдержадміністрації пан Андресюк? Він не залишився осторонь захоплюючого процесу листування. Однак його — через особливу концентрованість специфічної для всієї цієї історії логіки — слід цитувати щедро і буква в букву: «Депутатський корпус, розглянувши питання зважено і всебічно, прийняв рішення, котре, на думку депутатів, відповідає реальному положенню справ та діючому законодавству. Розглядати питання по більшості таких будинків недоцільно, оскільки рішення щодо таких будинків приймаються виходячи з реального положення справ, і такі рішення ніяким чином не впливають на Ваші права, оскільки Ви проживаєте в будинку № 32-а вул. Лютеранської.

Слід зазначити, що Ваші права, як громадянина, що має право на приватизацію наданого державою житла, не порушуються». Далі йде пояснення, що громадянка Демчук може приватизувати свою квартиру після того, як її відселять у маневровий фонд, а будинок реконструюють.

Ви щось зрозуміли? А й не треба. Не завжди відповідь держчиновника пишеться для того, щоб її розуміли. Її мета інша — зберегти ситуацію незмінною. Уточню: за умовами договору, укладеного з інвестором у 1994 р., квартири, з яких мешканців відселено коштом інвестора, переходять у його власність. Саме цей момент і дав підставу Верховному судові назвати угоду, укладену між райдержадміністрацією та фірмою «Укрзарубіжтурсервіс» в особах відповідно Б. Андресюка і С. Дигас, «прихованою купівлею-продажем».

Ще древні римляни радили: шукай, кому вигідно. Подібна логіка мислення і дій у поєднанні з умисним перекрученням фактів і просто некомпетентністю може виявитися вельми ефективним способом не дозволяти квартиронаймачам приватизувати житло, що має величезну ринкову вартість. А потім передавати його не без певної користі «інвесторові» під виглядом розрахунку за виконану ним роботу.

А якщо інвестора нема? Якщо реконструкцію не передбачено, а квартиру ой як не хочеться «за так» віддавати квартиронаймачеві? Вихід і тут буде знайдено, а всілякі там верховні ради, конституції й закони місцевій владі не указ. Можна просто не реагувати на заяви мешканців про приватизацію квартир, не реагувати рік, два, п'ять... Поки, як у відомій притчі, або ішак не здохне, або султан не помре.

«Ваша квартира потребує капітального ремонту, тому... її не можна приватизувати», — відповідають корінній мешканці Старокиївського району з «морозівського» будинку Ганні Миколаївні Довгій. Відповідають п'ятий рік. І третій рік справа перебуває в суді, а розгляд її, як і у випадку з Демчук, відкладається під різними приводами. У даному разі будинок навіть формально не перебуває під загрозою «реконструкції». Будинок — житловий, частково скуплений фірмами і посольствами. Останні не проти викупити квартиру Ганни Миколаївни. Якщо вона її приватизує. Узагалі фірмам байдуже, кому платити, а ось держчиновникам — не байдуже.

Сьогодні, після чотирьох років приватизаційної боротьби, Ганна Довга, як і раніше, оббиває пороги інстанцій у пошуках захисту своїх конституційних прав. Суди, як і раніше, працюють у режимі «і нашим, і вашим». Діана Демчук, втім, нарешті дочекалась позитивного судового рішення. Що, проте, не припинило її поневірянь. Тепер уже інвестор — «Петроімпекс» — вимагає з неї 102000 (сто дві тисячі!) гривень за те, що він проводитиме реконструкцію будинку, в якому вона мешкає. Сестри Саможонови, ще одні жертви «купівле-продажних» ігор чиновників, позбувшись житла, поневіряються по чужих кутках.

Що ж змінилося? За час, що минув (а матеріал був написаний десять місяців тому і впродовж цього періоду кілька видань бралися його опублікувати, але... на кожну газету знайдуться свої можновладці), наші герої підвищили свій соціальний статус, пішли в депутати всіх рівнів. Або ж, як і раніше, видають на-гора листи-відписки...

А що ж роблять Закон і Право у правовій державі? Вони також на своєму звичному місці — у зведеннях законів і переліку прав. Однак, на відміну від вищеназваних осіб, які не сидять без діла, ці двійко — безробітні.

Тетяна МЕТЕЛЬОВА,
заступник головного редактора газети «Альтернатива», кандидат філософських наук.

Абзац з листа

● *Чернігів*

Жоден бізнесмен не купив фабрику чи завод, щоб налагодити там роботу, а здебільшого повідкривали шинки, бензозаправки. Не без допомоги держави, що давала їм на це кредити. Ніні вони всіляко уникають сплати податків. А їхні співвітчизники роками не одержують пенсії, стипендії, заробітної плати. Усі сподіваються на інвестиції...

М. КОНОПЕНКО.

● *Одеса*

Доглядаю за лежачою хворою сестрою, інвалідом з дитинства, і за це маю 4 гривні 80 копійок, а сестра пенсію — 37 гривень. Скільки коштує догляд за такою людиною в інтернаті? Могла б і я віддати сестру на утримання державі, та совість не дозволяє. У мене своїх п'ятеро діток, старий хворий батько. А працює лише чоловік...

Катерина ПУХКАН.

● *Київ*

Чи велику економію державі дало введення ідентифікаційних номерів? Дивує, як спокійно сприйняло це населення України. Вважаю це образою особистості.

Дмитро ПОРУБЕНСЬКИЙ.

● *Черкаси*

Уряд сподівається одержати від Міжнародного валютного фонду кредити, не думаючи, що будуть зрізані всі соціальні виплати, бюджетні асигнування на освіту, медицину. Краще б дбали про власну промисловість, щоб вона запрацювала на повну потужність. Виходить, живемо в борг на багато десятиліть уперед: товари завозимо, гроші позичаємо — що ж ми за держава?

Іван ІВАНОВ.

● *Дніпропетровськ*

Якби відмінників приймали до вузів без іспитів, як це було раніше, то це був би найкращий стимул для молоді. Адже треба готувати зміну нинішньому викладацькому контингентові.

Ніна ЩИРИЦЯ.

KATION Акционерное общество

Украина, 280016, г. Хмельницкий-16, ул. Тернопольская, 19.
Телефоны: (03822)2-95-72, 2-96-19, 2-95-34. факс: (03822) 2-41-46, 2-11-05

№ п/п	Наименование изделия	Тип, шифр	Цена (с НДС) в гривнях
	ЭЛЕКТРОНИКА		
1	Телевизор цветного изображения	Катион 37ТЦ5120ДИ	550,00
2	ТВ черно-белого изображения	Электроника 409Д	182,60
3	Видеомонитор (SVGA, монохромный)		167,00
4	Конденсаторы		по дополнению
	СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫЕ ТОВАРЫ		
5	Мельница агрегатная вальцевая Производительность 6 т/сутки	МАВ-200	60544,48
6	Кукурузолущилка. Производительность 2,5 т/ч загружаемого сырья		2585,51
7	Крупорушка (для помола зерна гречихи). Производительность 150 кг/час		4135,87
8	Драчка (для приготовления пшена) Производительность 200 кг/час		1793,60
9	Кормарезка для ферм. Производительность 1,5 т/час	КМ-22	1000,26
10	Кормарезка механическая	КСТО-144	170,12
11	Звенья цепи конвейерного навозотранспорта ТСН-3	(2 планки + 1 ось)	1,56
12	Скребок для чистки животных	КМ-25	2,01
	ОБОРУДОВАНИЕ		
13	Пила маятниковая		836,60
14	Станки деревообрабатывающие		1268,11
	5-операционные	«РАФЯ 040» «РАФЯ 040М»	1509,56
	4-операционные	СР.91.79.	599,40
15	Ползуны для пилорамы, комплект		37,00; 54,11
16	Сейф	КВ150000	182,40
	МЕДИЦИНСКАЯ ТЕХНИКА		
17	Ванна для проявления рентгенограмм	КМ-15	735,94
18	Установка для промывки рентгенограмм		391,61
	АВТОМОТОПРИНАДЛЕЖНОСТИ		
19	Фаркопы: «ВАЗ 01-06», «05-07», «08-09» «ГАЗ-24», «Москвич-412», «Таврия»		42,34; 42,34; 49,20 53,00; 42,30; 42,55
20	Насос автомобильный «Крок»	КСТО-105	29,50
21	Набор для обсл. перед. подвески ВАЗ	Комплект ТО1-7	52,45
22	Оправка вала		6,18
23	Уст-во для замены сайл. блока «НОП-4»		46,61
24	Приспособление для снятия напресовки подшипника полуоси автомобилей «ВАЗ»	Комплект ТО2	13,31
25	Регулятор тактов стеклоочистителя		23,31
	ХОЗЯЙСТВЕННЫЕ ТОВАРЫ		
26	Вантуз		3,96
27	Ведро пластмассовое емкостью 5 л, 12 л		2,13; 3,05
28	Умывальник пластмассовый 5-литровый		5,15
29	Сосуд для жидкости с термоизоляцией 3 л		9,16
30	Газовый набор с краном: Д20; Д25; Д32		15,38; 17,04; 29,58
31	Замки накладные гаражные	ОМ 586; КСТО-132; 104; КСТО-107; КСТО-109; гаражный	13,89; 30,01; 21,02; 21,66; 30,55; 22,66
32	Замки навесные	замки навесные	8,00; 6,72
33	Заклепки алюминиевые 2х6; 3х6; 4х6; 4х9,5; 8х18 (за т. шт)		25,92; 28,37; 21,49; 27,40; 54,82;
34	Заклепки алюминиевые 4х12; 5х12; 8х20, 8х25; 8х32; (за 1 кг)	2180; 1320; 310; 255; 210; (шт. в 1 кг)	77,44; 46,89; 18,35; 16,19; 14,87;
35	Заклепки стальные 5х10; 5х16; 5х20 (за 1 кг)	376; 266; 230 (шт. в 1 кг)	5,17; 4,17; 4,07;
36	Полотенцесушитель		60,00
37	Пресс бытовой для выжимания сока		125,42
38	Решетка вентиляционная		2,00
39	Спицы вязальные (комплект); 5 шт; 2 шт. (длин.) 5 шт., 2 шт. (с кембриком)	Д2; Д2-2, Д3, Д3-3;	0,72; 0,66; 0,72; 0,72
40	Стульчик складной металлический		5, 79
41	Табуретка раскладная		2,35
42	Тележка КМ 0400		27,38
43	Колесо для тележки		7,20
44	Уголок оконный; уголок окон. специальный		0,12; 0,25
45	Набор слесарно-монтажный		28,65
46	Набор режущего инструмента		38,40
47	Двери бронированные		284,56
48	Стремянка (0,75 м),(1,00); (1,25)		30,54; 35,54; 42,30;
49	Номерок гардеробный (жетон)		0,098
50	Штапик оконный (за 1 м. пог.)		0,26
51	Наличник фигурный (за 1 м. пог.)		1,32
52	Плинтус (за 1 м. пог.)		1,12
	УСЛУГИ И ИЗДЕЛИЯ НА ЗАКАЗ		
53	Ворота въездные, гаражные		
54	Дверные блоки		
55	Типографские услуги	под заказ	
56	Звездочки различных конструкций	диаметр до 500 мм	
57	Реставрация катков гусеничных тракторов		
58	Кузнечный горн на твердом топливе	(1,2х1,5х1,2) м	
59	Труба водосточная		
66	Рынва водосточная		

Арбітражний суд Кіровоградської області порушив справи про банкрутство:

творчої виробничо-комерційної компанії «Доз ЛТД», м. Кіровоград, вул. Родімцева, 89-а, р/р 2600430010035 «Укрсоцбанк», код-05533089, справа № 05-01/1271/3-69;

приватної фірми «Добро», м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20, к. 1, кв. 126, р/р 2600730010569 «Укрсоцбанк», код-13764064, справа № 05-01/1151/3-55;

товариства з обмеженою відповідальністю «Інгул-ТНП», м. Кіровоград, вул. Промислова, 1, р/р 000260004015565, «Укрсоцбанк», код-22223746, справа № 05-01/1152/3.

приватного підприємства «Ер Гар», м. Кіровоград, вул. К. Лібкнехта, 88, код-20633782, р/р 002600230010701 «Укрсоцбанк», справа № 05-01/1216/6-68;

приватного підприємства «Гелес», м. Кіровоград, пров. Харківський, 1, р/р 026000776 АППБ «Аваль», код-20634215, справа № 05-01/1215/6-67;

товариства з обмеженою відповідальністю «Синюха», м. Кіровоград, вул. Полтавська, 24, р/р 2600030010399 «Укрсоцбанк», код-13771070, справа № 05-01/1180/3-53.

приватного підприємства «Вестхем-93», м. Кіровоград, вул. Полтавська, 71, р/р 26003030119980 КБ «Княжий», код-23686951, справа № 05-01/1181/3-54;

кіровоградського державного обласного підприємства «Облагротехсервіс», м. Кіровоград, вул. Ордженікідзе, 2, р/р 26000200514001 АПБ «Україна» код-00914697, справа № 05-01/1262/3-65;

Арбитражный суд г. Киева (252030, г. Киев-30, ул. Б. Хмельницкого, 44-В) возбудил дело № 18/229 о банкротстве малого предприятия «Региональный центр информатики». Юридический адрес: 252134, г. Киев-134, ул. Семьи Сосниных, 15-А; расчетный счет 26001000191001 в Оболонском филиале АО «УКРИНБАНК», МФО 322993.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) по заявлению КБ «Приватбанк» возбуждено дело № 6/35Б о банкротстве Акционерного общества закрытого типа «Династия» (340023, г. Донецк, ул. Харитонова, 15, счет 26009184700001 в Донецком региональном управлении КБ «Приватбанк», МФО 335496, код ОКПО 24454639).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

*7 августа 1998 г. Киевский городской арбитражный суд принял решение в соответствии с которым возбужденное дело о банкротстве в отношении акционерного общества закрытого типа «ТОМАС» (юридический адрес: г. Киев, ул. Артема, 26в, фактический адрес: г. Киев, ул. Семьи Хохловых, 15, расчетный счет 26007327101 в КБ «Энергобанк») **прекращено**, а его предыдущее решение от 28.07.98 г. № 19/214 признано таким, что утратило свою силу.*

Доповнена згідно з постановою Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку № 195-КФ від 20.05.98

Інформація про другий випуск акцій акціонерного товариства відкритого типу «Холдингова компанія «АІСТ»

1. Характеристика емітента

1.1. Акціонерне товариство відкритого типу «Холдингова компанія «АІСТ» було зареєстровано 2 листопада 1994 року, свідоцтво № 21626778.

1.2. Місцезнаходження: Україна, м. Київ, вул. Хрещатик, 46, телефон (044) 269-35-51.

1.3. Засновниками АТ ХК «АІСТ» є:
— науково-виробниче та комерційне мале підприємство «АІСТ»;
— товариство з додатковою відповідальністю «АІСТ-TRUST»;
— фізичні особи.

Рішення про створення АТ ХК «АІСТ» і випуск цінних паперів було прийнято 14 жовтня 1994 року на загальних зборах акціонерів.

1.4. Сплачений повністю статутний фонд товариства становить 8.878.000.000 крб.

1.5. Вищим органом управління товариства є загальні збори акціонерів.

Виконавчим органом, що вирішує всі питання поточної діяльності, є директорат АТ.

Чисельність службовців товариства — 51 особа. Керівні працівники: президент АТ — Білецький Юрій Олександрович, стаж роботи — 28 років; головний бухгалтер — Козир Світлана Анатоліївна, стаж роботи — 12 років, та фахівці в галузі науки, виробництва, господарській та комерційній діяльності, економіки, фінансів, та права. Середній стаж за спеціальностями — 20 років.

1.6. Назва банківської установи та номер розрахункового рахунку: р/р 5467163 в ОПЕРУ УкрПІБ м. Києва, МФО 300012.

2. Фінансове становище та основні напрями діяльності:

2.1. На 01.01.1995 р. фінансові активи товариства становили 54,5 млрд. крб.

2.2. Основною метою діяльності товариства є реалізація програм, передбачених основними напрямами діяльності товариства, придбання нерухомості та обладнання, розвиток виробництва.

Напрями діяльності:
— холдингова та інвестиційна діяльність;
— фінансова підтримка науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт в галузі високих технологій та їх промислове впровадження на підприємствах України;
— консалтинг і торгівля цінними паперами;
— надання інформаційних послуг, створення спеціалізованих банків даних, обмін інформацією з міжнародними банками даних;
— купівля-продаж сировини, комплектуючих, нерухомості, обладнання, оренда і лізинг виробничих площ.

3. Відомості про попередню емісію

3.1. Перша емісія акцій здійснена в кількості 70148 простих акцій на пред'явника (серія 20-89 № 01-1000; серія 90 № 01-148) та 18632 простих іменних акцій (серія 01-18 №№ 01-1000; серія 19 № 01-632) номінальною вартістю 1 грн. кожна.

3.2. Усі акції розповсюджено у відкритій передплаті серед акціонерів, у тому числі серед засновників:
— НВ і МКП «АІСТ» — 6900;
— ТДВ «АІСТ-TRUST» — 12100;
— Фізичні особи — 8356 акцій, що становить 30,8% статутного фонду.

3.3. Відкрита передплата проводилась у запланованні терміни: з 1 червня по 1 жовтня 1994 року.

3.4. Усі акції було сплачено в національній валюті України. Усі кошти, одержані від емісії, було направлено на формування статутного фонду АТ.

3.5. Перший випуск акцій зареєстровано Міністерством фінансів України за № 507/1/94 15 грудня 1994 року.

4. Відомості про наступну емісію

4.1. Рішення про другий випуск акцій прийнято на загальних зборах акціонерів, протокол № 1 від 14.10.94 р.

4.2. Мета емісії — залучення грошових коштів для втілення інвестиційних проектів у промисловості та сільському господарстві, будівництві, переробної промисловості та сфері послуг України.

4.3. Запланований обсяг другої емісії — 2 000 000 простих акцій на пред'явника. Номінальна вартість однієї акції — 1 грн., загальна сума емісії — 2 000 000 грн.

4.4. Одна проста акція дає право одного голосу під час голосування на загальних зборах акціонерів, а також отримання доходу у вигляді дивідендів. Кожна акція засвідчує дольову участь у статутному фонді АТ. Акції пропонуються у вільний продаж з оплатою повної вартості та на пільгових умовах.

4.5. Початок продажу акцій — 10 лютого 1995 року, кінець продажу акцій — 10 серпня 1995 року.

4.6. Розмір дивідендів встановлюється рішенням загальних зборів акціонерів за підсумками року. Дивіденди виплачуються після закінчення року, починаючи з 5 лютого.

4.7. Курс акцій складається під впливом попиту та пропозиції.

4.8. У разі перевищення або недосягнення рівня передплати товариство приймає рішення у відповідності до статуту.

5. Пільги акціонерам першої емісії

5.1. Акціонери — держателі акцій першої емісії користуються правом придбання акцій другої емісії у співвідношенні 1:3 (на одну акцію першої емісії можна придбати 3 акції другої на пільгових умовах, тобто за номіналом), а також мають права та пільги, що прийняті рішенням установчих зборів та статутом.

5.2. Виплата дивідендів здійснюється за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 46.

6. Чинники ризику:

6.1. Нестабільність економічної ситуації в Україні.

6.2. Підвищення ставок податків.

6.3. Недостатній розвиток ринку цінних паперів.

Продаж акцій другої емісії здійснюється за адресами: м. Київ, вул. Хрещатик, 46, вул. Толстого, 6, вул. Горького, 180.

Додаткову інформацію про емітента та випуск акцій можна одержати за телефонами: (044) 224-19-89; 225-52-40; 229-19-17.

Інформація друкується згідно з постановою ДКЦПФР від 20.05.98 р. № 195-КФ. Претензії приймаються від осіб, які підписалися на акції у зв'язку з порушенням вимог статті 23 Закону України «Про цінні папери і фондову біржу», протягом п'ятнадцяти днів за телефонами: 269-35-51, 225-70-76 (з 9.00 до 18.00 — Олена Яківна).

Арбітражний суд Херсонської області (325000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справи про банкрутство:

№ 6/167-Б малого виробничо-комерційного підприємства «СПЕКТР-95», м. Херсона (325000, м. Херсон, вул. Лугова, 33, кв. 68), р/рахунок 146998 у Дніпровському відділенні АКА банку «Україна», МФО 352005, код 19235259;

№ 6/169-Б ТОВ виробничо-комерційної фірми «АМУР» ЛТД м. Херсона (325000, м. Херсон, вул. Фрітауя, 145) р/р 467223 в Херсонській філії АБ «Брокбізнесбанку», МФО 352372, код 21296884.

Частное предприятие «Украинский финансовый комитет», которое владеет 21 процентом акций открытого акционерного общества «Ананьевский завод продтоваров», сообщает о созыве внеочередного общего собрания акционеров ОАО «Ананьевский завод продтоваров», которое будет проведено 29 сентября 1998 года в 11.00 в помещении завода по адресу: Одесская область, пгт. Ананьево, ул. Дзержинского, 65 для решения следующих вопросов повестки дня:

1. Утверждение новой редакции устава общества.
2. Избрание членов правления и наблюдательного совета общества.
3. Вопросы ведения реестра акционеров общества.
4. Прочие вопросы деятельности общества.

Арбітражний суд Київської області (252033, м. Київ-33, вул. Жилянська, 58 б) порушив справу № 166/10б-98 про банкрутство КП «Гастроном № 19» (255020 Київська область, м. Бровари, вул. Гагаріна, 14), р/р 26003301340021 в Броварському відділенні АК Промінвестбанку, МФО 321433, ЗКПО 13732621.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

● *Харків*

Соломонів університет прийняв студентів

Це перший на сході України обласний філіал україно-ізраїльського Міжнародного Соломонового університету, який має головний офіс у Києві. Вже сформовано першу студентську групу з двох десятків абітурієнтів, котрі успішно склали вступні іспити.

Загалом на перший курс трьох факультетів — історичного, економічного та комп'ютерних наук — буде прийнято 105 студентів.

Найкращі випускники Соломонового університету, навчання в якому розраховане на п'ять років, матимуть змогу потім продовжити освіту в Росії, зокрема у створеному при Московському держуніверситеті інституті іудаїки, а також в економіко-математичному інституті Академії наук Російської Федерації. Навчання у новому вузі платне.

● *Одеса*

Еліта на осінь

Заявки на придбання насіння озимих зернових надходять до елітнасінгоспу «Пам'ять чекіста», що в селі Богунове Іванівського району. Зібравши понад 45 центнерів зерна з кожного гектара, його працівники довели все збіжжя до посівних кондицій, упакували в мішки, забезпечили супровідною документацією. Сійся, як мовиться, та родися!

● *Сімферополь*

Свиноферма на п'ятому поверсі

Давню казку про трьох поросят осучаснив і зробив реальністю сімферопольський пенсіонер Георгій Дук. Своїх трьох тримісячних поросят він відгодовує на балконі власної квартири дев'ятиповерхового будинку по вулиці імені 60-річчя Жовтня.

На численні протести сусідів, котрі у неймовірну нинішню кримську спеку знемагають ще й від «пахощів» міні-свиноферми, у власника підсвинків відповідь одна: «Вам собак у квартирах тримати можна, то й мені не заважайте. Чим мої тварини гірші за ваших?»

Проти аргументів хазяїна цього живого куточка, якого на околиці району Залиської інакше, як «квартирним фермером» або «природолюбом», не називають, безсила навіть міліція. Її дід щиро звірився, що любить м'ясо, а на куцу та ще й нерегулярно виплачувану пенсію купувати його не в змозі.

Поправка

У матеріалі «Не втрачайте розуму! Або Як зупинити дешевий спродаж науковців за кордон», надрукованому в «ГУ» від 6.08.1998 р., допущено помилку. Народний депутат України Володимир Семиноженко виконує обов'язки заступника голови Ради з питань науки і науково-технічної політики при Президентові України, а не голови, як наведено в кореспонденції.

Абітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 5/183-Б про порушення провадження у справі про банкрутство хлібокомбінату Деражнянської райспоживспілки (281310, Хмельницька область, м. Деражня, вул. Миру, 120, хлібокомбінат Деражнянської РСС, р/р 260030300601 у Деражнянській філії банку «Поділля», МФО 315557, код ЗКПО 01734359).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Мозолястий привіт Кабмінові

Врожай-98

шлють хлібороби Хмельниччини та Тернопільщини і готуються без його «піклування» зібрати понад 2,3 мільйона тонн зерна — не менше, ніж минулого року

За останніх тридцять років рідко видавалися жнива на радість хліборобам. Негода завжди ставала поперек дороги. Та нинішній рік чи найгірший, хоч весняні прогнози агрономів були оптимістичними. Чекали просто-таки небувалого врожаю озимих. Та на початку літа над Західним Поділлям наче небо розкололось — лило і лило, сипало градом безупинно. Урагани не тільки вистелювали, вимивали посіви, а викорчовували віковічні дуби. Тільки на Хмельниччині знищено посівів на 50 тисячах гектарів. Полеглого і вимолоченого градом зерна не зібрати і на насіння. На багатьох площах вже і після десятиденної спеки тонули у болоті комбайни. І їх рвали тракторами. А тут ще спека — дихати нічим.

Та аграрникам не звикати. Ковтають солоний піт не в ім'я Президента чи на славу Кабміну. Ті не пропадуть. А селянин без зібраного хліба не проживе. Це і змушує на справді героїчні зусилля, зобов'язує працювати на межі неможливого. І хоч нинішні жнива розпочалися пізніше торішніх, хоч у поле спочатку йшли не комбайни, а косарі, але темпи збирання в областях у два-три рази вищі, ніж торік. І хоч урожайність на Тернопільщині у середньому на два центнери нижча, вал мають одержати за рахунок розширення посівних площ. А ось агрофірма «Вікторія», яку очолює академік, Герой Соціалістичної Праці Адам Щипановський, має врожайність вищу торішньої, і хліба вже зібрали стільки, що вистачило б на маленький район.

На Хмельниччині середня врожайність гектара нинішнього сезону, якщо порівнювати з минулорічним, хоч і не набагато, та все ж зменшилася. Найбільше збіжжя беруть, як не дивно, у районах, що постраждали від ураганів: чемерівчани та дунаївчани збирають по 40–41 центнеру пшениці з гектара.

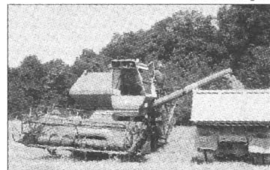
І на Хмельниччині та Тернопільщині темпи збирання могли бути вищими, бо за домовленостями між керівниками областей з півдня на підмогу прийшла техніка. Однак Кабмін не виконує своїх постанов про забезпечення нафтопродуктами Хмельниччині з обіцяних 28 тис. тонн нафтопродуктів уряд направив тільки 5 тисяч. Всього 30 відсотків обіцяного отримала і Тернопільщина. Техніка заправляється у господарствах буквально на ходу, керівники областей перетворились на діставайл і вибивайл нафтопродуктів. З високої урядової трибуни прем'єр уміє з притиском спитати в керівників області: «Доки ви будете годувати обіцянками?» А хто ж спитає те саме у прем'єра?

Михайло ВАСИЛАШКО.

Тернопільська і Хмельницька області.

На фото: жнивна година в агрофірмі «Вікторія» Борщівського району Тернопільської області. Крупним планом — голова правління Адам Щипановський.

Фото автора.

Зарплати не буде? Польотів — також!

Протест

(Початок на 1-й стор.).

Хоча який там спокій? Військовослужбовцям Миргородської авіадивізії рідна держава в особі щеріднішого Міністерства оборони заборгувала заробітну платню за сім місяців на загальну суму понад два мільйони гривень. А якщо врахувати так звані пайові, відрядні, різні допомоги, що належать військовим по закону, то загалом набігає близько 8 млн. грн. боргу.

Командир дивізії полковник Олександр Титаренко говорить, що такий стан справ і в інших авіаційних гарнізонах, адже наші ВПС фінансуються лише на рівні 35–40 відсотків від потреби. Хоча є й інші приклади. Скажімо, військовослужбовці дислокованої в Миргороді бригади зв'язку СБУ не знають проблем із зарплатою і, звісно, їхні дружини не блокують роботу урядового зв'язку. Така несправедливість теж підливає масла у вогонь, адже офіцерським сім'ям, які по кілька місяців не бачать зарплати, важко зрозуміти пріоритети державного фінансування, особливо коли вся сім'я живе лише за рахунок зарплати чоловіка. Дійшло до того, що деякі офіцери, які служать у Миргородській авіадивізії, почали носити з льотної їдальні хліб для своїх товаришів по службі і їхніх дітей, щоб хоч якось допомогти вижити. У багатьох сім'ях військовослужбовців немає ні свого житла, ні городів, ніяких інших заробітків. Але на одному хлібові і позиченій картоплі довго не протягнеш. Саме тому дружини військовослужбовців, які заблокували аеродром, не йдуть ні на які компроміси і чекають повного задоволення своїх вимог. Вони ті самі: поверніть гроші чоловікам!

Не вдалося загасити небажаний конфлікт і «вибитими» з центру кількома сотнями тисяч гривень: їх вистачило, щоб розрахуватися з військовими лише за травень і частково за червень. Про заморожену зарплату за кілька минулорічних місяців нічого невідомо. Невідома і офіційна реакція на жіночий «бунт» вищого керівництва держави та Міноборони, хоча про подію в Миргороді були повідомлені телеграмами і Верховний головнокомандувач ЗС України Л. Кучма, і Прем'єр-міністр В. Пустовойтенко, і, само собою, міністр оборони О. Кузьмук. До речі, незабаром два винищувачі СУ–27 з Миргородської авіабази мають летіти на черговий авіасалон до Швейцарії. Але чи полетять — невідомо. Поки що жінки, які сидять на «бетонці», свого «добра» на виліт не дають. Вочевидь, сьогодні їх турбують зовсім інші проблеми, аніж авіаційний імідж України.

Віктор КОЗОРІЗ.

Полтавська область.

Футбол

У другій лізі зіграно два тури

Стартувала першість країни серед 45 команд другої ліги, які розділені на три групи. **Ось результати матчів 1-го туру: група «А»** — «Верховина» (Ужгород) — «Енергетик» (Бурштин) — 0:0, «Динамо-3» (Київ) — «Горай» (Жовква) — 2:1 «Карпати-2» (Львів) — ФК «Калуш» — 2:2, «Верес» (Рівне) — «Борисфен» (Бориспіль) — 0:1, «Цементник-Хорда» (Миколаїв, Львів. обл) — «Папірник» (Малин) — 3:0, «Галичина» (Дрогобич) — «Газовик» (Комарне) — 3:1, «Система-Борекс» (Бородянка) — «Нафтовик» (Долина) — 2:0. **Група «Б»** — «Кристал» (Херсон) — «Локомотив» (Сміла) — 3:0, «Динамо-СКА» (Одеса) — «Кривбас-2» — 0:2, «Гірник-спорт» (Комсомольськ) — «Рігонда» (Біла Церква) — 1:0, «Олімпія ФК АЕС» (Южноукраїнськ) — «Торпедо» (Мелітополь) — 2:0, «Віктор» (Запоріжжя) — «Нива» (Бершадь) — 4:0, «Титан» (Армянськ) — «Фортуна» (Шаргород) — 2:1, «Портовик» (Іллічівськ) — СК «Одеса» — 1:4. **Група «В»** — «Авангард» (Ровеньки) — «Металург-2» (Запоріжжя) — 1:2, «Електрон» (Ромни) — ВПС (Краматорськ) — 1:0, «Оскіл» (Куп'янськ) — «Шахтар» (Горлівка) — 6:2, «Оболонь—ППО» (Київ) — «Дніпро-2» (Дніпропетровськ) — 4:1, «Металург» (Новомосковськ) — ФК «Миргород» — 5:0, «Ворскла-2» — «Шахтар» (Стаханов) — 2:0.

Другий тур: група «А» — «Енергетик» — «Нафтовик» —1:0, «Газовик» — «Система-Борекс» — 2:0, «Папірник»— «Галичина» — 2:0, «Борисфен» — «Кристал» — 3:0, ФК «Калуш» — «Верес» — 0:0, «Гарай» — «Карпати-2» — 0:1, «Верховина» — «Динамо-3» — 2:0. **Група «Б»** — «Локомотив»—СК «Одеса» — 0:6, «Фортуна» — «Поровик» — 1:1, «Нива» — «Титан» — 1:0, «Торпедо» — «Віктор» — 1:2, «Рігонда» — «Олімпія ФК АЕС» — 0:2, «Кристал» — «Динамо-СКА» — 3:0. **Група «В»** — «Металіст-2» — «Ворскла-2» — 2:0, «Дніпро-2» — «Металург» — 3:1, «Шахтар» Г — «Оболонь-ППО» — 0:1, ВПС — «Оскіл» — 0:1, «Металург-2»—«Електрон» —2:1, «Зоря»—«Авангард» — 4:1.

Матчі третього туру відбудуться у суботу, 15 серпня.

Баскетбол

Югославія й досі святкує

В Афінах завершився чемпіонат світу з баскетболу. У фіналі зустрічалися збірні Югославії та Росії. Цікавий матч завершився перемогою югославів — 66:64.

Ось підсумковий розподіл місць на чемпіонаті: 1. Югославія. 2. Росія. 3. США. 4. Греція. 5. Іспанія. 6. Італія. 7. Литва. 8. Аргентина. 9. Австралія. 10. Бразилія. 11. Пуерто-Ріко. 12. Канада. 13. Нігерія. 14. Японія. 15. Сенегал. 16. Південна Корея.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

В.о. головного редактора А. ГОРЛОВ.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 198704.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311153.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0